

ved Lovens Ikrafttræden er fødte eller undfangne. Er ingen saadan berettiget længere i Live, ophører den Majoratet hidtil paahvilende Forpligtelse.

§ 3.

Enken efter den Besidder, ved hvis Død et Majorat tilfalder Staten, oppebærer for sin Livstid en aarlig Ydelse af Staten lig $\frac{1}{2}$ pCt. af den inddragne Nettoværdi, saaledes som denne bliver, beregnet efter den faste Ejendoms Ansættelse til Ejendomsskyld med Tillæg af Værdien af det ikke til Ejendomsskyld ansatte, om fornødent fastsat af vedkommende Skatteraad under Rekurs til Landsoverskatteraadet. Paa samme Maade og beregnet efter samme Regler erholder nærmeste Successor efter den, ved hvis Død Majoratet inddrages, for Livstid 1 pCt. af Nettoværdien af det inddragne.

§ 4.

Efter denne Lovs Ikrafttræden kan Justitsministeriet ikke give Besiddere af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Godser Samtykke til helt eller delvis Salg eller Prioritering af Godset.

II. Godser uden Hjemfaldsret for Staten.

§ 5.

De her i Landet beliggende, med Majoratsbaand belagte faste Ejendomme, med Hensyn til hvilke *Staten ikke har Hjemfaldsret*, med dertil knyttet Løsøre og Fideikommiskapitaler samt Kapital, der er substitueret for tidligere med Majoratsbaand belagt Jordegods, overgaar inden Udgangen af 2 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden til fri Ejendom, dog med Forkøbsret for Staten, subsidiært den Kommune, hvori Ejendommen er beliggende, mod at Halvdelen af den til Godset hørende Fideikommiskapital indbetales til Staten og Halvdelen af Godsets Jordtilliggende vederlagsfrit overdrages til Staten. Fordelingen af Kapitalen beregnes for Værdipapirers Vedkommende efter Dagens Kurs, og de Majoratet paahvilende Legater, Apnager, Pensioner eller lignende uafsløselige Afgifter sikres. Fordelingen af Jorden sker efter dennes mere eller mindre værdifulde Kvalitet. Der bortses herunder fra Fæstegods, Park og Have, og der skal tages et rimeligt Hensyn til Muligheden for Godsets fremtidige praktiske Drift. Skovarealer skal saa vidt muligt holdes samlede. I Tilfælde, hvor Statens Erhvervelse af Bygninger er nødvendig

for en praktisk Udskillelse af Jorden, kan dette ske ved Overtagelse efter Ejendoms-skyldværdi.

§ 6.

Genstande af kunstnerisk eller historisk Art, der har almindelig Interesse, skal efter Overgangen til fri Ejendom forblive her i Landet, og der gives Staten Forkøbsret hertil. Bygninger af arkitektonisk eller historisk Interesse skal vedligeholdes af Besidderen, men kan, naar Besidderen ønsker det, overtages af Staten til almindelig Bygningsværdi efter et af Ministeriet foranlediget sagkyndigt Skøn.

§ 7.

Udskillelsen af den Staten tilkommende Del af Godset foretages af en Kommission, der bestaar af 5 Medlemmer, hvoraf 3 udnevnes af Ministeriet, 2 af den paagældende Besidder. Kommissionens Beslutninger skal, for at være endelige, stadfæstes af Justitsministeriet, der udarbejder Regulativ for Kommissionsarbejdet, bestemmer Medlemmernes Honorar og tilforordner den fornødne Medhjælp.

§ 8.

Saafernt de nødvendige Skridt til en Ejendoms Frigørelse i Henhold til denne Lov ikke er foretagne inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden, tilforordner Justitsministeriet Besidderen en Medhjælper, som med forbindende Virkning for Besidderen paa dennes Vegne udfører Lovens Bestemmelser; herved forvoldt særlig Udgift udredes af Besidderen.

§ 9.

Intet Salg af Skov, henhørende til Ejendomme, som ved denne Lovs Ikrafttræden er belagte med Majoratsbaand, maa ske uden Samtykke af Justitsministeriet og Landbrugsministeriet. Staten, subsidiært den Kommune, hvori Skoven er beliggende, har Forkøbsret til en Pris lig med sidste Vurdering til Ejendomsskyld.

III. Vallø adelige Stift og Vemmetofte adelige Jomfrukloster.

§ 10.

Det adelige Stift Vallø og Vemmetofte adelige Jomfrukloster med Hovedgaard, Jordtilliggende, Kapitaler og alt Tilbehør inddrages under Rigsdagens Bevillingsmyndighed og den almindelige Lovgivning.